

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 9CoCsp/61/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120402279  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6120402279.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej: O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. K. XXX/XXB, L., o zaplatenie 13.944,35 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č. k. 3Csp/4/2021-184 zo dňa 10. augusta 2022, o zmene strany sporu na strane žalobcu, takto

### rozhodol:

Odvolací súd nepripúšťa, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom C. XX, J..

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

### odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zamietol žalobu žalobcu a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 53 ods. 9, § 565 OZ, keď dospel k záveru, že žalobca nevyhlásil platne predčasnú splatnosť úveru, nezosplatnil úver/pohľadávku vyplývajúcu zo Zmluvy o úvere č. 1753455934 zo dňa 28.04.2017. V podanej žalobe žalobca nárok východiskovo vymedzil po skutkovej stránke tak, že došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Svoju aktívnu vecnú legitimáciu na uplatňovanie nárokov zo zosplatneného úveru ale nepreukázal, a preto žalobe nebolo možné vyhovieť (ani sčasti). Žalobca výzvou z 18.11.2019 upozornil žalovanú, že k uvedenému dátumu je pohľadávka vyplývajúca z predmetnej zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.720,46 eur; s tým, že ak nedôjde k úhrade uvedenej dlžnej sumy, banka je oprávnená vyhlásiť úver predčasne splatným. Z uvedeného vyplýva, že poslednou/najneskoršou splátkou, ktorá mohla byť k 18.11.2019 viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, je splátka za 8/2019 splatná k 15.08.2019, keďže 3 mesiace od splatnosti uplynuli 15.11.2019. Pre omeškanie s označenou splátkou tak žalobca mohol vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (splatnosť všetkých splátok bola v predmetnej zmluve o úvere stanovená vždy k 15. dňu v mesiaci), t. j. do 15.12.2019. Žalobca úver zosplatnil listinou datovanou až 16.12.2019; nehovoriac už o skutočnosti, že zásielka s touto listinou adresovaná žalovanej bola v zmysle údajov z podacieho hárku predloženého žalobcom len daná na poštovú prepravu až nasledujúceho dňa 17.12.2019. Nad rámec uvedených záverov zároveň konštatoval neprijateľnosť zmluvného ustanovenia uvedeného v

bode 6.4 predmetnej formulárovej zmluvy o úvere, ktoré spôsobuje, že pokiaľ sa dlžník/spotrebiteľ dostane do omeškania, jeho budúce úhrady budú vždy započítavané nie ako riadne splátky, resp. podľa § 566 ods. 2 OZ časť prvá súvetia, ale prioritne na príslušenstvo a navyše na minulé/omeškané platby, čo v konečnom dôsledku napríklad znamená, že veriteľ dostane zaplatené omeškané najstaršie pohľadávky, čo ho chráni pred prípadným premlčaním, resp. dlžníkovi/spotrebiteľovi je znemožnené riadnym platením splátok po eventuálnom omeškaní (až kým neuhradí, resp. „sa neuhradí“ z ďalších splátok započítaním na omeškané platby celý omeškaný dlh) dostať/vrátiť sa do štandardného režimu pravidelného uhrádzania predpísaných splátok. Uvedené zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, keď žalovanej ako inak plne úspešnej sporovej strane žiadne trovy nevznikli.

2) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu. Napadnuté rozhodnutie považoval za extrémne nespravodlivé a mimoriadne formalistické a jeho odôvodnenie za nepresvedčivé, z ktorého dôvodu rozhodnutie považoval za nepreskúmateľné. Podstatnou „vadou“ uplatneného nároku bolo podľa názoru súdu to, že žalobca listom zo dňa 16.12.2019 oneskorene predčasne zosplatnil úver, pričom tak mal urobiť podľa dohodnutej splatnosti mesačných splátok úveru najneskôr do 15.12.2019. V tejto súvislosti súd zarážajúco neskúmal moment doručenia listín (upozornenie a predčasné zosplatnenia úveru) žalovanej; nezohľadnil, že žalobca osobitne poskytol žalovanej 15-dňovú lehotu na dobrovoľné plnenie; neprihliadol na to, že údajné oneskorenie žalobcu malo podľa záveru súdu trvať de facto jeden deň; absolútne nevzal do úvahy, že deň 14.12.2019 (sobota) a 15.12.2019 (nedeľa) nebol dňom pracovným, keď najbližším pracovným dňom bol v rozhodnom období deň 16.12.2019 (pondelok); žalovaná bola dlhodobo v omeškaní s mesačnou splátkou úveru nielen za september, október, november 2019, ale aj za december 2019 a ďalšie mesiace. Listom zo dňa 18.11.2019 v súlade s § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovanú, že je v omeškaní so zaplatením mesačných splátok podľa úverovej zmluvy viac ako 3 mesiace a umožnil jej uhradiť splatný záväzok dodatočne do 15 dní od doručenia listu. Upozornenie zo dňa 18.11.2019 bolo odoslané na poštovú prepravu dňa 19.11.2019 a žalovanej doručené dňa 25.11.2019. Paričná 15-dňová lehotá na dobrovoľné splatenie záväzku uplynula žalovanej dňa 10.12.2019 (utorok), a teda pokračovala v omeškaní dňa 11.12.2019 (streda). Keďže splatnosť mesačnej splátky úveru bola dohodnutá na 15. deň (15.12.2019), v prejednávanom prípade mal pri komplexnom zohľadnení skutkového stavu reálne iba 3 pracovné dni (streda, štvrtok a piatok), resp. 5 kalendárnych dní (pri zarátaní víkendu 14.12.2019 a 15.12.2019) na to, aby vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle § 565 OZ. V danom prípade teda zjavne ide o extrémne skrátenie súdom domnejšej mesačnej zákonnej lehoty. Súd tieto skutočnosti vôbec nezohľadnil a aplikoval ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ príliš formalisticky. Ak by aj vyhotovil predčasné zosplatnenie úveru ku dňu 15.12.2019 (namiesto 16.12.2019), na skutkovom stave by sa nič nezmenilo, keďže žalovaná si tento list aj tak prevzala až v čase splatnosti ďalšej mesačnej splátky dňa 23.12.2019. Nemožno uvažovať, že by bol čl. 6.4. zmluvy o úvere neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže bol formulovaný v súlade so zákonným ustanovením § 566 ods. 2 OZ. Žalovaná bola s podmienkami zmluvy oboznámená a svojím podpisom s jej obsahom súhlasila. Mal za to, že ak by odvolací súd hypoteticky dospel k záveru, že v danej veci nedošlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru, má legitímny nárok na zaplatenie doposiaľ splatných nezaplatených splátok.

3) Žalovaná k podanému odvolaniu uviedla, že s ním nesúhlasí a bola názoru, že súd prvej inštancie vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, a preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca nedodrжал postup podľa ust. § 53 ods. 9 OZ a nepreukázal, že jej doručil písomnú výzvu (ktorou ju upozornil na možnosť zosplatnenia úveru) a ani doručenie zosplatnenia do jej dispozičnej sféry. Žalobca mohol doklady o doručení výzvy a zosplatnenia ako dôkazný prostriedok predložiť už spolu s podanou žalobou, najneskôr do rozhodnutia súdu prvej inštancie, a preto by odvolací súd na takto predložený dôkazný prostriedok nemal prihliadať. Mala za to, že súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že žalobca riadne nevyhlásil úver za predčasne splatný.

4) Žalobca sa k podanému vyjadreniu žalovanej nevyjadril.

5) V odvolacom konaní žalobca doručil podanie, ktorým žiadal o pripustenie zmeny subjektu na strane žalobcu podľa ust. § 80 ods. 1 CSP. Oznamil, že uplatnená pohľadávka spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými bola zmluvou o postúpení pohľadávok č. II/2022 zo dňa 03.10.2022 postúpená na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, ktorá súhlasila so vstupom do konania namiesto pôvodného veriteľa - žalobcu.

6) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7) Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - žalobca, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s podrobne uvedenými dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal, a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. A preto ani odvolaciemu súdu neprislúchalo vyhodnotiť vykonané dokazovanie iným spôsobom.

8) V danom prípade sa žalobca žalobou domáhal zaplata svojej pohľadávky titulom vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ku dňu 16.12.2019, na základe čoho žiadal o zaplata celého zostatku úveru spolu s príslušenstvom. Na základe uvedeného potom súd prvej inštancie správne skúmal, či žalobca platne vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal i odvolací súd preukázané, že žalobca listom „Upozornenie - Výzva na splata dlžnej časti úveru“ zo dňa 18.11.2019 upozornil žalovanú, že k 18.11.2019 eviduje voči nej pohľadávku viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.720,46 eur, na základe čoho ju vyzval na jej zaplata v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia danej výzvy s tým, že ak nedôjde k jej úhrade, žalobca bude oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky. Vychádzajúc z uvedenej výzvy súd prvej inštancie ustálil, že najneskoršou splátkou, ktorá mohla vyvolať následné mimoriadne zosplatenie úveru, bola splátka splatná k 15.08.2019, pričom tento záver nespochybnil a nenamietal ani žalobca v podanom odvolaní. Súd prvej inštancie následne na základe takto zistených skutočností dospel k záveru, že pre splátku splatnú dňa 15.08.2019 mohol žalobca zosplatiť úver (po tom, ako uplynuli 3 mesiace od splatnosti splátky, pre ktorú sa stal splatným celý úver a za súčasného upozornenia na zosplatenie) len do 15.12.2019, t. j. do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Pokiaľ potom súd prvej inštancie mal za to, že žalobca nevyhlásil platne predčasnú splatnosť úver, keď tak urobil až 16.12.2019, tento záver považoval i odvolací súd za správny.

9) Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie vôbec nevzal do úvahy, že sa jedná o jednoduché omeškание a že deň 15.12.2019 nebol pracovným a pripadol na nedeľu, je potrebné zdôrazniť, že žalobca mohol podľa ust. § 53 ods. 9 OZ vyzvať žalovanú na zaplata a súčasne ju upozorniť na uplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ v lehote nie kratšej ako 15 dní, ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškания so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatenia ako vytvorenia príležitosti pre žalovanú ho ešte odvrátiť. Tým, že žalobca vyzval žalovanú na zaplata pohľadávky a zároveň ju upozornil na právo žiadať o zaplata celého úveru až výzvou zo dňa 18.11.2019 (t. j. až po uplynutí troch mesiacov od splátky splatnej dňa 15.08.2019), sa sám vystavil riziku časovej tiesne, kedy zosplatiť úver pre túto splátku musel stihnúť do 15.12.2019. Moment, kedy bolo oznámenie žalobcu o predčasnom zosplatení úverovej pohľadávky doručené žalovanej, nie je pritom rozhodujúci, keďže dôležitý je moment, kedy žalobca uplatnil právo na zaplata celej pohľadávky (v danom prípade ho uplatnil dňa 16.12.2019), a preto odvolací súd námietky žalobcu v tomto smere považoval za irelevantné.

10) Tak, ako to napokon správne konštatoval i súd prvej inštancie, žalobca sa žalobou domáhal plnenia od žalovanej na tom skutkovom základe, že platne zosplatiť úver. Súd bol viazaný skutkovým vymedzením v žalobe, a preto správne rozhodol, keď žalobu žalobcu zamietol z dôvodu, že považoval vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru za neplatné.

11) Podľa ust. § 80 ods. 1 až 3 CSP, ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli. Súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované. Ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

12) Keďže v danom prípade nedošlo k zosplatneniu pohľadávky žalobcu (nejedná sa o splatnú pohľadávku, ale o živú pohľadávku), táto nemohla byť spôsobilým predmetom postúpenia na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2022 zo dňa 03.10.2022 uzavretej medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., a preto odvolací súd nepripustil, aby na miesto žalobcu vstúpila do konania Intrum Slovakia s.r.o.

13) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaná mala v ňom úspech, a preto má aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

14) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).